

i que rodeja l'illa de Sálvora i els illots adjacents. Este arxipèlag està ubicat en la part occidental de la ria d'Arousa, terme municipal de Ribeira, i comprén una superfície de 2.309 hectàrees marítimes i 248 hectàrees terrestres.

4. Illa de Cortegada, Malveires i altres illes pròximes

L'espai maritimoterrestre configurat per la línia de ple-namar màxima viva equinoccial entre els punts 1 i 2, i la poligonal recta entre els vèrtexs restants:

Vèrtex	Coordenada X	Coordenada Y
1	518.052	4.719.352
2	517.320	4.718.260
3	517.311	4.717.825
4	517.212	4.717.749
5	516.207	4.717.513
6	516.018	4.718.283
7	517.650	4.719.051

que rodeja i inclou l'illa de Cortegada, Malveira Grande, Malveira Chica, Briás i Illote do Con. Este conjunt està ubicat en la ria d'Arousa, en el terme municipal de l'Ajuntament de Villagarcía de Arousa, i comprén una superfície terrestre de 43,8 hectàrees.

12995 LLEI 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació. («BOE» 157, de 2-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1

Des que el 1967 es va aprovar la primera Directiva de caràcter ambiental, la protecció i la conservació del medi ambient ha sigut una de les principals inquietuds de la Comunitat Europea, fins a tal punt que ha acabat incorporant-se als Tractats com una verdadera política comunitària, el principal objectiu de la qual és el de prevenció, d'acord amb les previsions dels successius programes comunitaris d'acció en matèria de medi ambient i desenrotllament sostenible.

Una de les actuacions més ambicioses que s'han posat en marxa al si de la Unió Europea per a aplicar el principi de prevenció en el funcionament de les instal·lacions industrials més contaminants ha sigut l'aprovació de la Directiva 96/61/CE, del Consell, de 24 de setembre, relativa a la prevenció i el control integrat de la contaminació, per mitjà de la qual s'establixen mesures per a evitar, o almenys reduir, les emissions d'estes activitats a l'atmosfera, l'aigua i el sòl, inclosos els residus per a aconseguir un nivell elevat de protecció del medi ambient considerat en el seu conjunt.

Per a fer efectius la prevenció i el control integrat de la contaminació, la Directiva 96/61/CE supedita la

posada en marxa de les instal·lacions incloses en el seu àmbit d'aplicació a l'obtenció d'un permís escrit, que s'haurà de concedir de forma coordinada quan en el procediment intervinguen diverses autoritats competents. En este permís es fixaran les condicions ambientals que s'exigiran per a l'explotació de les instal·lacions i, entre altres aspectes, s'especificaran els valors límit d'emissió de substàncies contaminants, que es basaran en les millors tècniques disponibles tenint en compte les característiques tècniques de la instal·lació, la seua implantació geogràfica i les condicions locals del medi ambient. A estos efectes, i per a facilitar l'aplicació de les anteriors mesures, la Directiva estableix també un sistema d'intercanvi d'informació entre la Comissió Europea i els Estats membres sobre les principals emissions contaminants i les fonts responsables d'estes i sobre les millors tècniques disponibles.

2

La incorporació a l'ordenament intern espanyol de la mencionada Directiva 96/61/CE es du a terme, amb caràcter bàsic, per mitjà d'esta llei, que té, per tant, una inequívoca vocació preventiva i de protecció del medi ambient en el seu conjunt, amb la finalitat d'evitar o, almenys, reduir, la contaminació de l'atmosfera, l'aigua i el sòl.

A estos efectes, el control integrat de la contaminació es basa fonamentalment en l'autorització ambiental integrada, una nova figura d'intervenció administrativa que substitueix i aglutina el conjunt dispers d'autoritzacions de caràcter ambiental exigibles fins al moment, amb l'abast i el contingut que determina el Títol III.

3

El Títol I estableix les mesures de caràcter general, com l'objecte o l'àmbit d'aplicació de la llei, que s'estén a les instal·lacions de titularitat pública o privada en què s'exercisca alguna de les activitats industrials que s'enumeren en l'annex 1, per raons de seguretat jurídica, si bé, d'acord amb la Directiva 96/61/CE, les instal·lacions existents disposaran d'un període d'adaptació fins al 30 d'octubre del 2007.

No obstant, queden fora de l'àmbit d'aplicació de la llei les instal·lacions o les parts de les instal·lacions utilitzades per a la investigació, el desenrotllament i l'experimentació de nous productes i processos.

De la mateixa manera, i seguint la tècnica legislativa habitual de les disposicions comunitàries, s'inclouen en l'article 3 una sèrie de definicions de determinats conceptes que posteriorment apareixen al llarg del text, la qual cosa redunda en un major grau de precisió i de seguretat jurídica a l'hora de l'aplicació concreta de la norma.

Entre estes mesures de caràcter general figuren també les obligacions dels titulars de les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta llei i els principis informadors del funcionament de les instal·lacions, que hauran de tindre en compte les Comunitats Autònomes quan atorguen l'autorització ambiental integrada.

D'altra banda, es considera imprescindible la cooperació interadministrativa per a fer efectiva l'exigència de la Directiva 96/61/CE de coordinar els procediments de concessió d'este tipus de permisos quan hi intervinguen diverses Administracions públiques.

4

En el Títol II es regulen els valors límit d'emissió i les millors tècniques disponibles, un dels aspectes essencials de la Directiva que s'incorpora per mitjà d'esta llei.

En este sentit, i d'acord amb el que ha exigint la citada Directiva, s'estableix que en l'autorització ambiental integrada s'hauran de fixar els valors límit d'emissió de les substàncies contaminants, en particular de les enumerades en l'annex 3, tenint en compte les millors tècniques disponibles (però sense prescriure una tecnologia concreta), les característiques tècniques de la instal·lació i la seua localització geogràfica.

Igualment, es preveu expressament la possibilitat que en la determinació dels valors límit d'emissió també es puguen tindre en consideració els plans nacionals de caràcter sectorial que s'hagen aprovat per a complir compromisos internacionals adoptats per Espanya, així com Tractats subscrits per l'Estat espanyol o per la Unió Europea, com pot ser el cas dels que deriven de l'aplicació de la Directiva de Sostres Nacionals d'Emissió (coneguda com «Directiva NEC») i de la nova Directiva de grans instal·lacions de combustió, així com dels compromisos que assumisca l'Estat espanyol en matèria de canvi climàtic.

Igualment, i també de conformitat amb la Directiva 96/61/CE, es faculta per a establir reglamentàriament valors límit d'emissió, així com paràmetres o mesures tècniques equivalents que els substituïsquen, per a determinades substàncies o per a categories específiques d'instal·lacions, si bé mentrestant s'aplicaran els que estableix la legislació sectorial actualment vigent, que s'enumera en l'annex 2.

Finalment, es regulen en este Títol els mecanismes d'intercanvi d'informació entre el Ministeri de Medi Ambient i les Comunitats Autònomes sobre les principals emissions contaminants i els seus focus, i sobre les millors tècniques disponibles, amb la finalitat d'aconseguir una millor aplicació d'esta Llei i d'elaborar un inventari estatal d'emissions que haurà d'enviar-se a la Comissió Europea de conformitat amb el que estableix la normativa comunitària.

5

El Títol III és un dels pilars essencials sobre els quals descansa l'estructura d'esta Llei, en la mesura que regula el règim jurídic de l'autorització ambiental integrada, la nova figura autonòmica d'intervenció ambiental que es crea per a la protecció del medi ambient en el seu conjunt i que substitueix les autoritzacions ambientals que hi ha fins al moment, circumstància que li atribueix un valor afegit, en benefici dels particulars, per la seua condició de mecanisme de simplificació administrativa.

En este sentit, s'articula un procediment administratiu complex que integra totes les autoritzacions ambientals existents relatives a producció i gestió de residus, incloses les d'incineració, abocaments a les aigües continentals i des de terra fins al mar, així com altres exigències de caràcter ambiental que conté la legislació sectorial, incloses les referides als composts orgànics volàtils, d'acord amb la Directiva 1999/13/CE, del Consell, d'11 de març.

Des del punt de vista estrictament procedimental, en tots els aspectes que no regula esta Llei, l'atorgament de l'autorització ambiental integrada s'ajustarà al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. D'acord amb això, s'estableix un procediment que comprendrà els tràmits següents: anàlisi prèvia de la documentació presentada i, si és el cas, requeriment al sol·licitant perquè, en el termini de deu dies, esmene la falta o hi adjunte els documents preceptius exigits segons el que estableix l'article 12 d'esta Llei; informació pública; sol·licitud d'informes i declaració d'impacte ambiental, si és el cas; proposta de resolució; audiència als interessats; trasllat als òrgans com-

petents per a emetre informes vinculants en tràmits anteriors; resolució i, finalment, notificació i publicitat.

Segons l'esquema procedimental anterior, la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada es presenta davant de l'òrgan designat per la Comunitat Autònoma en què s'ubique la instal·lació, i inclou un tràmit d'informació pública que, per raons evidents d'eficàcia i simplificació administrativa, serà comú per a tots els procediments les actuacions dels quals s'hi integren, i que es fa extensiu inclús a altres Estats membres en el cas d'activitats amb efectes ambientals negatius d'abast transfronterer.

El termini màxim per a resoldre les sol·licituds d'estes autoritzacions serà de deu mesos, passat el qual sense haver-se notificat cap resolució expressa s'entendran desestimades, pel fet que en l'article 8 de la Directiva 96/61/CE s'exigix de manera expressa que este tipus d'instal·lacions compten amb un permís escrit en el qual s'incloua el condicionat ambiental del seu funcionament, la qual cosa impedeix l'aplicació del silenci positiu. A més d'això, no s'ha de desconèixer que la tècnica administrativa del silenci i dels actes presumptes no és sinó una ficció jurídica que s'estableix a favor dels interessats perquè, davant de la inactivitat de l'Administració, tinguen obertes les vies d'impugnació que siguen procedents, perquè resulta evident que les Administracions públiques, en este cas les Comunitats Autònomes, estan obligades a dictar resolució expressa per a posar fi al procediment, de conformitat amb l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Quant a la seua duració, les autoritzacions ambientals integrades es concediran per un termini màxim de huit anys i es renovaran per períodes successius, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, amb la peculiaritat que, en estos casos, si l'òrgan competent no contesta la sol·licitud de renovació de l'autorització dins del termini, esta s'entendrà estimada per silenci positiu.

D'altra banda, i d'acord amb la Directiva 96/61/CE, s'estableixen determinades obligacions en el cas que es produïsquen modificacions en la instal·lació després de la seua autorització, de manera que si la modificació té la consideració de substancial no es podrà dur a terme fins que compte amb una nova autorització ambiental integrada, mentres que en la resta dels casos n'hi haurà prou amb una comunicació a l'òrgan autonòmic competent.

No obstant, l'elevat nivell de protecció del medi ambient en el seu conjunt que es pretén aconseguir amb esta Llei exigix que, a més, l'autorització ambiental integrada pugua ser modificada d'ofici en els supòsits en què, inclús sense modificar-se les condicions tècniques de la instal·lació, la contaminació que produïska faça convenient revisar els valors límit d'emissió com a conseqüència de canvis en les millors tècniques disponibles o quan raons de seguretat facen necessari emprar altres tècniques. Igualment, podrà modificar-se d'ofici l'autorització ambiental integrada quan l'organisme de conca corresponent considere que hi concorren causes per a fer-ho, d'acord amb el que estableix la legislació d'aigües. En este cas, i quan es tracte de conques intercomunitàries, el requeriment de l'organisme de conca estatal per a efectuar la modificació tindrà caràcter vinculant per a l'òrgan autonòmic.

Evidentment, les causes anteriors de modificació de l'autorització ambiental integrada són independents de la possibilitat de revocació total o parcial d'esta després de la incoació de l'expedient sancionador corresponent, i no donaran dret a cap indemnització.

6

Quant als efectes de l'autorització ambiental integrada, està clar que per mitjà d'esta únicament es fixen les condicions exigibles, des del punt de vista ambiental, per a l'explotació de les instal·lacions afectades, per la qual cosa s'atorga amb caràcter previ al d'altres autoritzacions o llicències substantives exigibles, com les que regula l'article 4.2 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'Indústria, i la llicència municipal d'activitats classificades que regula el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, o la normativa autonòmica que siga aplicable, que romanen vigents, encara que també s'establixen diversos mecanismes de coordinació amb l'autorització ambiental integrada, atenent el que exigix la Directiva 96/61/CE, pel fet que hi intervinguen diverses Administracions.

Així, és evident que la gran majoria dels tràmits del procediment de la llicència municipal d'activitats classificades, o de la figura d'intervenció que, en esta matèria, estableixen les Comunitats Autònomes, encaixen d'una manera quasi literal en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada, per la qual cosa resulta lògic integrar tots estos tràmits en un sol procediment, sempre que quede garantida la participació local pel que fa a matèries de la seua competència exclusiva i al pronunciament final de l'autoritat municipal sobre la concessió de la mencionada llicència, per respecte a la garantia constitucional del dret a l'autonomia local.

En este sentit, s'establix que tots els tràmits d'esta llicència municipal, inclòs el de la presentació de la sol·licitud corresponent i a excepció de la resolució final de l'autoritat municipal, s'integren en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada, el condicionat ambiental de la qual serà, en tot cas, vinculant per a l'autoritat municipal en tots els aspectes ambientals que arrellegue. No obstant, es garantix la participació municipal en un doble moment, de tal manera que, d'una banda, entre la documentació de la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada figura necessàriament un informe de l'Ajuntament que acredite la compatibilitat del projecte amb el planejament urbanístic, i, per una altra, dins del procediment s'inclou un informe preceptiu del mateix Ajuntament sobre els aspectes de la instal·lació que siguen de la seua competència, tenint en compte, a més, que, com s'ha dit, es manté en tot cas el pronunciament final de l'autoritat municipal sobre la mateixa concessió de la llicència.

Les mesures anteriors de coordinació de l'autoritat ambiental integrada amb la llicència municipal d'activitats classificades es dicten, no obstant, sense perjudi de les normes dictades per les Comunitats Autònomes en esta matèria, que seran aplicables en tot cas.

7

Els mecanismes de coordinació de l'autorització ambiental integrada amb altres procediments d'intervenció administrativa en què intervenen distintes autoritats ambientals s'estenen, també, als supòsits en què la posada en marxa de les instal·lacions afectades impliquen la realització d'abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries, en què la competència correspon a l'Administració General de l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.22a de la Constitució.

En estos casos, la resolució administrativa en què es plasmava l'autorització d'abocaments, que fins al moment atorgaven les Confederacions Hidrogràfiques, de conformitat amb el que estableix la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'Aigües, es trasllada a l'autorització ambiental integrada que atorguen les Comunitats Autònomes, d'acord amb esta Llei, però sense que en cap moment això signifiqui una minva de les competències que té l'Estat

en esta matèria, atés que l'organisme de conca estatal ha d'emetre un informe sobre l'admissibilitat de l'abocament o, si és el cas, sobre les seues característiques, condicions i mesures correctores, que tindrà caràcter vinculant per a l'òrgan autonòmic competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada.

D'altra banda, la Llei preveu mecanismes de col·laboració interadministrativa per als casos en què l'informe vinculant anterior no siga emés dins del termini, de manera que, d'una banda, se li concedix un nou termini a requeriment urgent de l'òrgan autonòmic, i, d'una altra, s'admet que encara que el mencionat informe siga emés fora de termini s'haja de tindre en compte sempre que es reba abans de l'atorgament de l'autorització ambiental integrada. Evidentment, si transcorreguts tots els terminis anteriors, l'organisme de conca no ha emés l'informe, no poden paralitzar-se les actuacions per una causa que, en tot cas, no seria imputable al sol·licitant, per la qual cosa la Llei estableix que, si ocorre així, les característiques de l'abocament i les mesures correctores serien fixades per l'òrgan autonòmic en l'autorització ambiental integrada de conformitat amb la legislació sectorial aplicable. Tot això sense perjudi que, en este últim cas, l'organisme de conca podria, a més, instar la modificació de l'autorització ambiental integrada d'acord amb el mecanisme que preveu l'article 26.1.d) d'esta Llei.

Com és obvi, estes mesures suposen una modificació puntual de la Llei d'Aigües, tal com estableix la disposició final segona, en la qual s'indica expressament que l'autorització d'abocament a les aigües continentals de conques intercomunitàries se substituirà per l'emissió de l'informe preceptiu i vinculant de l'organisme de conca estatal que regula esta Llei.

No obstant, la regulació anterior no afecta el règim econòmic financer ni la resta de competències estatals en matèria de protecció del domini públic hidràulic, com les relatives a la vigilància i la inspecció o a l'exercici de la potestat sancionadora, d'acord amb la disposició final primera. En este sentit, quan les característiques de l'abocament hagen sigut fixades per l'òrgan autonòmic, perquè no s'haja emés l'informe vinculant de l'organisme de conca, este liquidarà el cànon de control d'abocaments d'acord amb les condicions que estableix l'autorització ambiental integrada que, a estos efectes, haurà de ser posada a disposició d'aquell organisme per l'òrgan autonòmic competent per a atorgar-la.

8

Finalment, un altre mecanisme d'integració i simplificació administrativa, seguint les pautes marcades en la Directiva 96/61/CE, és la possibilitat que les Comunitats Autònomes incloguen en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada les actuacions en matèria d'avaluació ambiental que siguen de la seua competència i les exigides per la normativa sobre riscos d'accidents greus en què intervinguen substàncies perilloses, i les altres que preveja la seua normativa ambiental.

Igualment, quan corresponga a l'Administració General de l'Estat la competència per a formular la declaració d'impacte ambiental se'n remetrà una còpia a l'òrgan autonòmic, que haurà d'incorporar el seu contingut a l'autorització ambiental integrada. En estos casos, a més, es reconeix expressament la possibilitat d'utilitzar fórmules de col·laboració amb les Comunitats Autònomes per mitjà de figures com, entre altres, la comanda de gestió que regula l'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Davant d'un procediment tan complex per a atorgar l'autorització ambiental integrada, que coordina i integra diferents actes administratius d'Administracions diverses, ha sigut necessari establir un règim singular d'impugnació per als supòsits en què s'hagen emés informes vinculants.

D'esta manera, quan un informe preceptiu i vinculant impedisca l'atorgament de l'autorització, es podrà recórrer contra este, en via judicial o administrativa, segons corresponga, independentment de la resolució que pose fi al procediment i, per tant, contra la mateixa Administració que l'haja emés, de conformitat amb el que estableix l'article 107.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, respecte de la impugnació dels actes de tràmit que decidixen directament o indirectament sobre el fons de l'assumpte en un procediment.

En canvi, quan l'informe vinculant siga favorable però subjecte l'autorització a condicions amb què no estiguera d'acord el sol·licitant, estes estaran necessàriament incorporades a la resolució que pose fi al procediment per mitjà de l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, per la qual cosa si el recurs que corresponga té caràcter administratiu s'interposarà directament contra la resolució de l'òrgan autonòmic, que haurà de traslladar el recurs a l'òrgan que haja emés l'informe, ja que és, en definitiva, el que ha fixat les condicions amb què no està d'acord el recurrent i, per tant, qui ha de pronunciar-se sobre este aspecte del recurs. En el cas que l'òrgan informador emeta alegacions en el termini de quinze dies, estes alegacions seran vinculants per a l'òrgan administratiu que ha de resoldre el recurs.

Finalment, quan en el recurs contenciós administratiu que es puga interposar contra la resolució de l'òrgan autonòmic que pose fi a la via administrativa es dedueixen pretensions que afecten els informes preceptius i vinculants, s'establirà que l'Administració que els haja emés tindrà la consideració de codemandada, d'acord amb l'article 21.1.a) de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa, a fi de possibilitar la defensa de la legalitat dels citats informes per la mateixa Administració autora d'estos, així com la seua disposició de l'objecte del procés a través de figures com l'aplanament o la transacció judicial.

Com s'observa, l'anterior règim jurídic d'impugnació adquirix una rellevància especial quan en el funcionament de les instal·lacions afectades es produïxen abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries, en la mesura que permet salvaguardar la competència estatal en esta matèria.

Pel que fa al règim sancionador, s'ha tipificat un règim específic d'infraccions i sancions, sense perjudici del que estableix la legislació sectorial, que continuarà sent aplicable. No obstant, en els supòsits en què d'uns mateixos fets i fonaments jurídics puga derivar-ne una concurrència entre les sancions que preveu esta Llei i les de la legislació sectorial aplicable, s'imposarà la de major gravetat.

La Llei preveu igualment l'obligació de reposició de la situació alterada al seu estat anterior, així com el pagament de la indemnització corresponent pels danys i els perjudicis que, si és el cas, s'hagen irrogat, amb la determinació expressa que, quan estos danys s'hagen causat a les Administracions públiques, la indemnització que corresponga es determinarà i recaptarà en via adminis-

trativa. A més d'això, s'establirà que la resolució que pose fi al procediment sancionador podrà determinar tant l'obligació de reposar com la d'haver d'indemnitzar els danys i els perjudicis, i quan no s'haja determinat esta circumstància es podrà dur a terme per mitjà d'un procediment administratiu complementari.

Així mateix, es preveu la possibilitat d'imposar multes coercitives en cas d'incompliment de l'obligació de reposar la situació alterada al seu estat anterior.

D'altra banda, en esta Llei s'incorporen també tots els aspectes de la Directiva 1999/13/CE, del Consell, d'11 de març, relativa a les emissions de composts orgànics volàtils causades per l'ús de dissolvents orgànics en determinades activitats i instal·lacions, que estan supeditats al principi de reserva de Llei, amb la finalitat que, en via reglamentària, es puga fer una incorporació correcta dels aspectes tècnics de la mencionada Directiva.

En este sentit, en la disposició final cinquena es facultava el Govern per a determinar que determinades activitats no incloses en les categories de l'annex 1 puguen quedar sotmeses a notificació i registre per part de la Comunitat Autònoma on s'ubiquen. En este cas, es fixaran també els requisits a què haurà d'ajustar-se el funcionament d'estes activitats i, si es produïxen incompliments per part dels titulars, s'aplicarà el règim sancionador que estableix esta Llei, exceptuant, com és obvi, els preceptes relatius a l'exigència de l'autorització ambiental integrada, pel fet que estes activitats únicament estan sotmeses a notificació i registre autonòmic.

A més, l'annex 2 inclou la normativa reguladora dels composts orgànics volàtils entre la qual es prendrà com a referència per a aplicar nivells límit d'emissió mínims, en absència de regulació específica i d'acord amb l'article 7.2, ja que esta menció no figurava en l'annex 2 de la Directiva 96/61/CE perquè es va aprovar abans de la mencionada Directiva 1999/13/CE.

La part final de la Llei inclou, en primer terme, dos disposicions addicionals referides respectivament a la col·laboració amb les Comunitats Autònomes en matèria d'avaluació d'impacte ambiental i al règim sancionador relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó.

Esta última previsió, que arplega la disposició addicional segona, la imposa el Reglament (CE) 2037/2000, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny, sobre les substàncies que esgoten la capa d'ozó, l'article 21 del qual disposa que «els Estats membres determinaran les sancions necessàries aplicables a les infraccions d'este Reglament».

Les conductes objecte de sanció a què es referix el citat Reglament troben cobertura legal en els tipus d'infracció que estableix la Llei Orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, que en l'article 1 definix com a «gèneres prohibits» tots aquells la importació, l'exportació, la circulació, la tinença, el comerç o la producció dels quals estiga prohibida expressament per disposició amb rang de llei o per reglament de la Unió Europea. La tipificació que arplega l'article 2 es referix, així mateix, als que «realitzen operacions d'importació, exportació, producció, comerç, tinença, circulació o rehabilitació de gèneres estancats o prohibits, sense complir els requisits que estableixen les lleis».

El caràcter integrador de la nova autorització ambiental que es crea amb esta Llei fa necessari derogar les

diferents normes sectorials en què es regulen autoritzacions ambientals de competència autonòmica, enumerades en la disposició derogatòria, si bé únicament en els aspectes que regula esta Llei, incloent-los en l'autorització ambiental integrada, és a dir, pel que fa als procediments de sol·licitud, concessió, revisió i compliment de les autoritzacions respectives, i per això romanen vigents els altres preceptes de la legislació sectorial mencionada que regulen la resta de mesures del règim d'intervenció ambiental en cada una de les matèries.

En concret, les autoritzacions ambientals que són derogades a l'entrada en vigor d'esta Llei són les de producció i gestió de residus, incloses les d'incineració, abocaments a les aigües continentals de conques intracomunitàries i abocaments al domini públic marítim terrestre, des de terra fins al mar, i contaminació atmosfèrica. A més d'això, i per exigències de la Directiva 96/61/CE, es deroga el règim d'excepcions en matèria d'abocament de substàncies perilloses.

De la mateixa manera, es produïx una modificació puntual de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus, pel fet que esta última exclou, amb caràcter bàsic, les activitats de gestió de residus urbans realitzades pels ens locals del règim d'autorització administrativa exigida, amb caràcter general, a les activitats de valoració i d'eliminació de residus. Al contrari, l'annex 1 de la Directiva 96/61/CE inclou tots els abocadors que reben més de deu tones diàries o que tinguen una capacitat de més de vint-i-cinc mil tones, excloent-ne els abocadors de residus inerts, sense prevore cap excepció per als abocadors de residus urbans, per la qual cosa s'ha d'entendre que també en estos casos serà exigible el permís escrit que estableix l'article 8 de la mencionada directiva i, conseqüentment, l'autorització ambiental integrada que regula esta Llei.

Igualment, es modifica la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de Protecció de l'Ambient Atmosfèric, per a adequar l'import de les sancions que preveu a les quanties que estableix la legislació ambiental recentment aprovada.

Finalment, esta Llei té la consideració de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, de conformitat amb el que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Objecte.

Esta Llei té per objecte evitar o, quan això no siga possible, reduir i controlar la contaminació de l'atmosfera, de l'aigua i del sòl, per mitjà de l'establiment d'un sistema de prevenció i control integrats de la contaminació, a fi d'aconseguir una protecció elevada del medi ambient en el seu conjunt.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

Sense perjuí del que estableix la disposició final quinta, esta Llei serà aplicable a les instal·lacions de titularitat pública o privada en què es realitze alguna de les activitats industrials incloses en les categories enumerades en l'annex 1, a excepció de les instal·lacions o les parts d'estes utilitzades per a la investigació, el desenrotllament i l'experimentació de nous productes i processos.

Article 3. Definicions.

A l'efecte del que disposa esta Llei, s'entendrà per:

a) «Autorització ambiental integrada»: és la resolució de l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma

en què s'ubique la instal·lació, per la qual es permet, als efectes exclusivament de la protecció del medi ambient i de la salut de les persones, explotar la totalitat o una part d'una instal·lació, davall determinades condicions destinades a garantir que esta complix l'objecte i les disposicions d'esta Llei. Esta autorització podrà ser vàlida per a una o més instal·lacions o parts d'instal·lacions que tinguen la mateixa ubicació i siguen explotades pel mateix titular.

b) «Autoritzacions substantives»: les autoritzacions d'indústries o d'instal·lacions industrials que estiguen legalment o reglamentàriament sotmeses a autorització administrativa prèvia, de conformitat amb l'article 4 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'Indústria. En particular, tindran esta consideració les autoritzacions que estableixen la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric; la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del Sector d'Hydrocarburs, i el capítol II de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, pel que fa a les instal·lacions químiques per a la fabricació d'explosius.

c) «Instal·lació»: qualsevol unitat tècnica fixa on es realitze una o més de les activitats industrials enumerades en l'annex 1 d'esta Llei, així com qualsevol altres activitats directament relacionades amb les que tinguen relació de tipus tècnic amb les activitats dutes a terme en este lloc i puguen tindre repercussions sobre les emissions i la contaminació.

d) «Instal·lació existent»: qualsevol instal·lació en funcionament i autoritzada abans de la data d'entrada en vigor d'esta Llei, o que haja sol·licitat les autoritzacions corresponents exigibles per la normativa aplicable, sempre que es pose en funcionament com a molt tard dotze mesos després d'esta data.

e) «Modificació substancial»: qualsevol modificació realitzada en una instal·lació que, en opinió de l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada i d'acord amb els criteris que estableix l'article 10.2, pugua tindre repercussions perjudicials o importants en la seguretat, la salut de les persones o el medi ambient.

f) «Modificació no substancial»: qualsevol modificació de les característiques o del funcionament, o de l'extensió de la instal·lació, que, sense tindre la consideració de substancial, pugua tindre conseqüències en la seguretat, la salut de les persones o el medi ambient.

g) «Titular»: qualsevol persona física o jurídica que explote o posseïsca la instal·lació.

h) «Òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada»: l'òrgan designat per la Comunitat Autònoma en què s'ubique la instal·lació objecte de l'autorització. Mentres no es produisca una designació específica per part de la Comunitat Autònoma, s'entendrà competent l'òrgan de l'Administració que tinga les competències en matèria de medi ambient.

i) «Contaminació»: la introducció directa o indirecta, per mitjà de l'activitat humana, de substàncies, vibracions, calor o soroll en l'atmosfera, l'aigua o el sòl, que puguen tindre efectes perjudicials per a la salut humana o la qualitat del medi ambient, o que puguen causar danys als béns materials o deteriorar o perjudicar el gaudi o altres utilitzacions legítimes del medi ambient.

j) «Substància»: els elements químics i els seus composts amb l'excepció de les substàncies radioactives que regula la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre Energia Nuclear, i dels organismes modificats genèticament que regula la Llei 15/1994, de 3 de juny, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament, a fi de previndre els riscs per a la salut humana i el medi ambient, i les normes corresponents de desplegament o la normativa que les substituïska.

k) «Emissió»: l'expulsió a l'atmosfera, a l'aigua o al sòl de substàncies, vibracions, calor o soroll procedents

de forma directa o indirecta de fonts puntuals o difuses de la instal·lació.

l) «Valors límit d'emissió»: la massa o l'energia expressada en relació amb determinats paràmetres específics, la concentració o el nivell d'una emissió, el valor dels quals no s'ha de superar durant un o diversos períodes determinats. Els valors límit d'emissió de les substàncies s'aplicaran generalment en el punt en què les emissions isquen de la instal·lació i en la determinació no es tindrà en compte una possible dilució. Pel que fa als abocaments indirectes a l'aigua, i sense perjudi de la normativa relativa a la contaminació causada per determinades substàncies perilloses abocades en el medi aquàtic, podrà tindre's en compte l'efecte d'una estació de depuració en el moment de determinar els valors límit d'emissió de la instal·lació, sempre que s'arribe a un nivell equivalent de protecció del medi ambient en el seu conjunt i això no conduísca a càrregues contaminants més elevades en l'entorn.

m) «Normes de qualitat mediambiental»: el conjunt de requisits que estableix la normativa aplicable que han de complir-se en un moment donat en un entorn determinat o en una part determinada d'este.

n) «Paràmetres o mesures tècniques equivalents»: paràmetres o mesures de referència que, amb caràcter supletori o complementari, es consideraran quan les característiques de la instal·lació no permeten una determinació adequada de valors límit d'emissió o quan no hi haja normativa aplicable.

ñ) «Millors tècniques disponibles»: la fase més eficaç i avançada de desenrotllament de les activitats i de les seues modalitats d'explotació, que demostren la capacitat pràctica de determinades tècniques per a constituir, en principi, la base dels valors límit d'emissió destinats a evitar o, quan això no siga possible, reduir en general les emissions i l'impacte en el conjunt del medi ambient i de la salut de les persones. Per a la determinació d'estes s'haurà de tindre en consideració els aspectes que s'enumeren en l'annex 4 d'esta Llei.

A estos efectes, s'entendrà per:

«Tècniques»: la tecnologia utilitzada, junt amb la forma en què la instal·lació estiga dissenyada, construïda, mantinguda, explotada o paralitzada.

«Disponibles»: les tècniques desenrotllades a una escala que permeta la seua aplicació en el context del sector industrial corresponent, en condicions econòmiques i tècnicament viables, tenint en consideració els costos i els beneficis, tant si les tècniques s'utilitzen o es produïxen a Espanya, com si no, sempre que el titular hi pugua tindre accés en condicions raonables.

«Millors»: les tècniques més eficaçes per a aconseguir un alt nivell general de protecció del medi ambient en el seu conjunt i de la salut de les persones.

Article 4. *Principis informadors de l'autorització ambiental integrada.*

1. En el moment d'atorgar l'autorització ambiental integrada, l'òrgan competent haurà de tindre en compte que en el funcionament de les instal·lacions:

a) S'adopten les mesures adequades per a previndre la contaminació, particularment per mitjà de l'aplicació de les millors tècniques disponibles.

b) S'evite la producció de residus o, si açò no fóra possible, es gestionen per mitjà de procediments de valoració, preferentment per mitjà de reciclat o reutilització. En el cas que tampoc no fóra factible l'aplicació d'estos procediments, per raons tècniques o econòmiques, els residus s'eliminaran de manera que s'evite o es reduísca al màxim la seua repercussió en el medi ambient, d'acord amb la normativa aplicable en la matèria.

c) S'utilitze l'energia, l'aigua, les matèries primeres i altres recursos de manera eficient.

d) S'adopten les mesures necessàries per a previndre els accidents greus i per a limitar les seues conseqüències sobre la salut de les persones i el medi ambient, d'acord amb la normativa aplicable.

e) S'establisquen les mesures necessàries per a evitar qualsevol risc de contaminació quan cesse l'explotació de la instal·lació i perquè el lloc on s'ubique quede en un estat satisfactori d'acord amb la normativa aplicable.

2. Els òrgans competents hauran de tindre en compte els principis anteriors quan estableixen les condicions de l'autorització ambiental integrada que regula el Títol III d'esta Llei.

Article 5. *Obligacions dels titulars de les instal·lacions.*

Els titulars de les instal·lacions on es realitze alguna de les activitats industrials incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta Llei hauran de:

a) Disposar de l'autorització ambiental integrada i complir les condicions que estableix.

b) Complir les obligacions de control i subministrament d'informació previstes per la legislació sectorial aplicable i per la mateixa autorització ambiental integrada.

c) Comunicar a l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada qualsevol modificació, substancial o no, que es propose realitzar en la instal·lació.

d) Comunicar a l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada la transmissió de la seua titularitat.

e) Informar immediatament l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada de qualsevol incident o accident que pugua afectar el medi ambient.

f) Prestar l'assistència i la col·laboració necessàries als que realitzen les actuacions de vigilància, inspecció i control.

g) Complir qualssevol altres obligacions que estableixen esta Llei i la resta de disposicions que s'apliquen.

Article 6. *Cooperació interadministrativa.*

Per a l'aplicació d'esta Llei, les Administracions públiques ajustaran les seues actuacions als principis d'informació mútua, cooperació i col·laboració. En particular, hauran de prestar-se la deguda assistència per a assegurar l'eficàcia i la coherència de les seues actuacions, especialment en la tramitació de l'autorització ambiental integrada.

TÍTOL II

Valors límit d'emissió i millors tècniques disponibles

Article 7. *Valors límit d'emissió i mesures tècniques equivalents.*

1. Per a la determinació en l'autorització ambiental integrada dels valors límit d'emissió, s'haurà de tindre en compte:

a) La informació subministrada, d'acord amb el que estableix l'article 8.1, per l'Administració General de l'Estat sobre les millors tècniques disponibles, sense prescriure la utilització d'una tècnica o tecnologia específica.

b) Les característiques tècniques de les instal·lacions on es realitze alguna de les activitats industrials enu-

merades en l'annex 1, la seua implantació geogràfica i les condicions locals del medi ambient.

c) La naturalesa de les emissions i el trasllat potencial d'estes d'un medi a un altre.

d) Els plans nacionals aprovats, si és el cas, per a complir els compromisos que estableix la normativa comunitària o els tractats internacionals subscrits per l'Estat espanyol o per la Unió Europea.

e) La incidència de les emissions en la salut humana potencialment afectada i en les condicions generals de la sanitat animal.

f) Els valors límit d'emissió fixats, si és el cas, per la normativa en vigor en la data de l'autorització.

2. El Govern, sense perjudi de les normes addicionals de protecció que dicten les Comunitats Autònomes, podrà establir valors límit d'emissió per a les substàncies contaminants, en particular per a les enumerades en l'annex 3, i per a les activitats industrials incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta Llei. Mentres no es fixen estos valors s'hauran de complir, com a mínim, els que estableixen les normes enumerades en l'annex 2 i, si és el cas, les normes addicionals de protecció dictades per les Comunitats Autònomes.

3. El Govern, en l'exercici de la seua potestat reglamentària, i sense perjudi de les normes addicionals de protecció que dicten les Comunitats Autònomes, podrà establir, de manera motivada, obligacions particulars per a determinades activitats enumerades en l'annex 1, que substituïran les condicions específiques de l'autorització ambiental integrada, sempre que es garantisca un nivell equivalent de protecció del medi ambient en el seu conjunt. En tot cas, l'establiment d'estes obligacions no eximirà d'obtindre l'autorització ambiental integrada.

4. En els supòsits que es determinen reglamentàriament, es podran establir paràmetres o mesures tècniques de caràcter equivalent que complementen o substituïsquen els valors límit d'emissió que regula este article.

Article 8. *Informació, comunicació i accés a la informació.*

1. L'Administració General de l'Estat subministrará a les Comunitats Autònomes la informació que tinga sobre les millors tècniques disponibles, les seues prescripcions de control i la seua evolució i, si és el cas, elaborarà guies sectorials sobre estes i la seua aplicació per a la determinació dels valors límit d'emissió.

2. Cada Comunitat Autònoma haurà de disposar d'informació sistematitzada sobre:

- a) Les principals emissions i els focus d'estes.
- b) Els valors límit d'emissió autoritzats, així com les millors tècniques disponibles, les característiques tècniques de la instal·lació i les condicions locals del medi ambient en què s'hagen basat estos valors i la resta de mesures que, si és el cas, s'hagen establert en les autoritzacions ambientals integrades concedides.

3. Els titulars de les instal·lacions notificaran, almenys una vegada a l'any, a les Comunitats Autònomes en què estiguen ubicades, les dades sobre les emissions corresponents a la instal·lació.

4. Les Comunitats Autònomes remetran l'anterior informació al Ministeri de Medi Ambient en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta Llei, i posteriorment amb una periodicitat mínima anual, als efectes d'elaborar l'Inventari Estatal d'Emissions i comunicar-lo a la Comissió Europea, de conformitat amb l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment

Administratiu Comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

5. La informació que regula este article serà pública d'acord amb el que preveu la Llei 38/1995, de 12 de desembre, sobre el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

TÍTOL III

Règim jurídic de l'autorització ambiental integrada

CAPÍTOL I

Finalitat i aplicació

Article 9. *Instal·lacions sotmeses a l'autorització ambiental integrada.*

Se sotmet a autorització ambiental integrada la construcció, el muntatge, l'explotació o el trasllat, així com la modificació substancial, de les instal·lacions en què es realitze alguna de les activitats incloses en l'annex 1.

Article 10. *Modificació de la instal·lació.*

1. La modificació d'una instal·lació sotmesa a autorització ambiental integrada podrà ser substancial o no substancial.

2. A fi de qualificar la modificació d'una instal·lació com a substancial es tindrà en compte la major incidència de la modificació projectada sobre la seguretat, la salut de les persones i el medi ambient, en els aspectes següents:

- a) La grandària i la producció de la instal·lació.
- b) Els recursos naturals utilitzats per esta.
- c) El consum d'aigua i d'energia.
- d) El volum, el pes i la tipologia dels residus generats.
- e) La qualitat i la capacitat regenerativa dels recursos naturals de les àrees geogràfiques que puguen vore's afectades.
- f) El grau de contaminació produït.
- g) El risc d'accident.
- h) La incorporació o l'augment en l'ús de substàncies perilloses.

3. El titular d'una instal·lació que pretenga dur a terme una modificació d'esta haurà de comunicar-ho a l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada, i indicarà raonadament, en consideració als criteris assenyalats en l'apartat anterior, si considera que es tracta d'una modificació substancial o no substancial. A esta comunicació s'hi adjuntaran els documents justificatius de les raons exposades.

4. Quan el titular de la instal·lació considere que la modificació projectada no és substancial podrà dur-la a terme, sempre que l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada no manifeste el contrari en el termini d'un mes.

5. Quan la modificació projectada siga considerada pel mateix titular o per l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma com a substancial, esta no podrà dur-se a terme, mentres no siga atorgada una nova autorització ambiental integrada.

Article 11. *Finalitat de l'autorització ambiental integrada.*

1. La finalitat de l'autorització ambiental integrada és:
 - a) Establir totes les condicions que garantisquen el compliment de l'objecte d'esta Llei per part de les ins-

tallacions sotmeses a esta, a través d'un procediment que assegure la coordinació de les distintes Administracions públiques que han d'intervindre en la concessió de l'autorització per a agilitzar tràmits i reduir les càrregues administratives dels particulars.

b) Disposar d'un sistema de prevenció i control de la contaminació, que integre en un sol acte d'intervenció administrativa totes les autoritzacions ambientals que hi ha en matèria de producció i de gestió de residus, incloses les d'incineració de residus municipals i perillosos i, si és el cas, les d'abocament de residus; d'abocaments a les aigües continentals, inclosos els abocaments al sistema integral de sanejament, i d'abocaments des de terra fins al mar, així com les determinacions de caràcter ambiental en matèria de contaminació atmosfèrica, incloses les referents als composts orgànics volàtils.

2. L'atorgament de l'autorització ambiental integrada, així com la modificació a què es referix l'article 26 precedirà si és el cas les altres autoritzacions substantives o llicències que siguen obligatòries, entre altres:

a) Autoritzacions substantives de les indústries assenyalades en el paràgraf b) de l'article 3.

b) Llicència municipal d'activitats classificades regulada en el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Activitats Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses, o en la normativa autonòmica que s'aplique, sense perjudici dels mecanismes de coordinació que estableix el capítol III.

3. L'autorització ambiental integrada s'atorgarà sense perjudici de les autoritzacions o concessions que hagen d'exigir-se per a l'ocupació o la utilització del domini públic, de conformitat amb el que estableix la Llei d'Aigües, text refós aprovat per mitjà de Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes, i la resta de normativa que siga aplicable.

S'exceptuen del que estableix este apartat les autoritzacions d'abocaments a les aigües continentals i al domini públic marítim terrestre, des de terra fins al mar, que s'inclouen en l'autorització ambiental integrada, d'acord amb esta Llei.

4. Les Comunitats Autònomes disposaran el que és necessari per a possibilitar la inclusió de les actuacions següents en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada:

a) Les actuacions en matèria d'avaluació d'impacte ambiental, o altres figures d'avaluació ambiental que preveja la normativa autonòmica, quan així siga exigible i la competència per a fer-ho siga de la Comunitat Autònoma.

b) Les actuacions dels òrgans que, si és el cas, hagen d'intervindre en virtut del que estableix el Reial Decret 1254/1999, de 16 de juliol, sobre mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguen substàncies perilloses.

c) Les altres actuacions que preveja la normativa autonòmica ambiental.

CAPÍTOL II

Sol·licitud i concessió de l'autorització ambiental integrada

Article 12. *Contingut de la sol·licitud.*

1. La sol·licitud de l'autorització ambiental integrada contindrà, almenys, la documentació següent, sense perjudici del que a estos efectes determinen les Comunitats Autònomes:

a) Projecte bàsic que incloga, almenys, els aspectes següents:

Descripció detallada i abast de l'activitat i de les instal·lacions, els processos productius i el tipus de producte.

Documentació requerida per a l'obtenció de la llicència municipal corresponent d'activitats classificades que regulen el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Activitats Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses, o les disposicions autonòmiques que siguen aplicables, sense perjudici del que estableix l'apartat 2 de l'article 29.

En cas de modificació substancial d'una instal·lació ja autoritzada, la part o les parts d'esta afectades per la modificació.

Estat ambiental del lloc en què s'ubicarà la instal·lació i els possibles impactes que es prevegen, inclosos els que puguen originar-se quan cesse l'explotació d'esta.

Recursos naturals, matèries primeres i auxiliars, substàncies, aigua i energia emprades o generades en la instal·lació.

Fonts generadores de les emissions de la instal·lació.

Tipus i quantitat de les emissions previsibles de la instal·lació a l'aire, a les aigües i al sòl, així com, si és el cas, tipus i quantitat dels residus que s'hagen de generar, i la determinació dels efectes significatius sobre el medi ambiental.

Tecnologia prevista i altres tècniques utilitzades per a previndre i evitar les emissions procedents de la instal·lació o, i si això no fóra possible, per a reduir-les.

Mesures relatives a la prevenció, la reducció i la gestió dels residus generats.

Sistemes i mesures prevists per a reduir i controlar les emissions i els abocaments.

Les altres mesures proposades per a complir els principis a què es referix l'article 4 de la Llei.

Un breu resum de les principals alternatives estudiades pel sol·licitant, si n'hi ha.

b) Informe de l'Ajuntament en el territori del qual s'ubique la instal·lació, acreditatiu de la compatibilitat del projecte amb el planejament urbanístic, d'acord amb el que estableix l'article 15.

c) Si és el cas, la documentació exigida per la legislació d'aigües per a l'autorització d'abocaments a les aigües continentals i per la legislació de costes per a l'autorització d'abocaments des de terra fins al mar.

Quan es tracte d'abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries, esta documentació l'haurà de remetre immediatament a l'organisme de conca l'òrgan de la Comunitat Autònoma davant del qual haja presentat la sol·licitud, a fi que manifeste si és necessari requerir al sol·licitant que esmene la falta o adjunte els documents preceptius.

d) La determinació de les dades que, a juí del sol·licitant, tinguen confidencialitat d'acord amb les disposicions vigents.

e) Qualsevol altra documentació acreditativa del compliment de requisits que estableix la legislació sectorial aplicable inclosa, si és el cas, la referida a fiances o assegurances obligatòries que siguen exigibles de conformitat amb la legislació sectorial referida.

f) Qualsevol altra documentació i informació que determine la normativa aplicable.

2. A la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada s'hi adjuntarà un resum no tècnic de totes les indicacions especificades en els paràgrafs anteriors, per a facilitar-ne la comprensió als efectes del tràmit d'informació pública.

3. En els supòsits que preveu l'apartat 4 de l'article anterior, la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada inclourà, a més, l'estudi d'impacte ambiental i la resta de documentació que exigisca la legislació que siga aplicable.

Article 13. *Presentació de la sol·licitud.*

La sol·licitud d'autorització ambiental integrada es presentarà davant de l'òrgan designat per la Comunitat Autònoma en l'àmbit territorial de la qual s'ubique la instal·lació, sense perjudi del que estableix l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Mentres no es produïska una designació específica per part de la Comunitat Autònoma, la sol·licitud es presentarà en l'òrgan de l'Administració que tinga les competències en matèria de medi ambient.

Article 14. *Tramitació.*

En tots els aspectes que no regula esta Llei, el procediment per a atorgar l'autorització ambiental integrada s'ajustarà al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 15. *Informe urbanístic.*

Amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, l'Ajuntament en el territori del qual s'ubique la instal·lació haurà d'emetre l'informe a què es referix l'article 12.1.b) d'esta Llei en el termini màxim de trenta dies. En cas de no fer-ho, en l'informe se suplirà amb una còpia de la sol·licitud d'este.

En tot cas, si l'informe urbanístic que regula este article és negatiu, amb independència del moment en què s'haja emés, però sempre que la Comunitat Autònoma l'haja rebut abans d'atorgar l'autorització ambiental integrada, l'òrgan competent per a atorgar l'autorització dictarà resolució motivada que posarà fi al procediment i arxivarà les actuacions.

Article 16. *Informació pública.*

1. Una vegada completada la documentació, d'acord amb el que estableixen els articles anteriors, s'obrirà un període d'informació pública que no podrà ser inferior a trenta dies.

2. El període d'informació pública serà comú per als procediments les actuacions dels quals s'integren en el de l'autorització ambiental integrada així com, si és el cas, per als procediments d'autoritzacions substantives de les indústries assenyalades en el paràgraf b) de l'article 3.

3. S'exceptuaran del tràmit d'informació pública les dades de la sol·licitud que, d'acord amb les disposicions vigents, tinguen confidencialitat.

Article 17. *Informes.*

Una vegada conclòs el període d'informació pública, l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada remetrà una còpia de l'expedient, junt amb les alegacions i les observacions rebudes, als òrgans que hagen de pronunciar-se sobre les diferents matèries de la seua competència.

Article 18. *Informe de l'Ajuntament.*

L'Ajuntament en el territori del qual s'ubique la instal·lació, una vegada rebuda la documentació a què es referix l'article anterior emetrà, en el termini de trenta dies des de la recepció de l'expedient, un informe sobre l'adequació de la instal·lació analitzada a tots els aspectes que siguen de la seua competència. Si no s'emete l'informe en el termini assenyalat es proseguiran les actuacions. No obstant, l'informe emés fora de termini però rebut abans de dictar resolució haurà de ser valorat per l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma.

Article 19. *Informe de l'organisme de conca.*

1. En els supòsits en què l'activitat sotmesa a autorització ambiental integrada necessite, d'acord amb la legislació d'aigües, autorització d'abocament al domini públic hidràulic de conques intercomunitàries, l'organisme de conca competent haurà d'emetre un informe sobre l'admissibilitat de l'abocament i, si és el cas, determinar les característiques d'este i les mesures correctores que haurà d'adoptar a fi de preservar el bon estat ecològic de les aigües.

2. L'informe que regula l'apartat anterior tindrà caràcter preceptiu i vinculant i s'haurà d'emetre en el termini màxim de sis mesos des de la recepció de l'expedient.

En cas que no s'emeta l'informe en el termini assenyalat en el paràgraf anterior, l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada requerirà a l'organisme de conca perquè emeta amb caràcter urgent el citat informe en el termini màxim d'un mes.

Transcorregut el termini previst des del requeriment a l'organisme de conca sense que este haja emés l'informe, es podran proseguir les actuacions. No obstant, l'informe rebut fora del termini assenyalat i abans que s'atorgue l'autorització ambiental integrada, haurà de ser tingut en consideració per l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma.

3. Transcorreguts els terminis que preveu l'apartat anterior sense que l'organisme de conca haja emés l'informe requerit, es podrà atorgar l'autorització ambiental integrada, que haurà de prevore les característiques de l'abocament i les mesures correctores requerides, establides de conformitat amb la legislació sectorial aplicable.

4. Si l'informe vinculant regulat en este article considera que és inadmissible l'abocament i, com a conseqüència, impediex l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada dictarà resolució motivada que denegue l'autorització.

Article 20. *Proposta de resolució i tràmit d'audiència.*

1. L'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada, després de realitzar una avaluació ambiental del projecte en el seu conjunt, elaborarà una proposta de resolució que, ajustada al contingut que estableix l'article 22 d'esta Llei, incorporarà les condicions que resulten dels informes vinculants emesos, després d'un tràmit d'audiència als interessats.

2. Quan en el tràmit d'audiència a què es referix l'apartat anterior s'hagen realitzat alegacions, estes es traslladaran, junt amb la proposta de resolució, als òrgans competents per a emetre informes vinculants en tràmits anteriors perquè, en el termini màxim de quinze dies, manifesten el que consideren convenient, que igualment tindrà caràcter vinculant en els aspectes referits a matèries de la seua competència.

Article 21. Resolució.

1. L'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada dictarà la resolució que pose fi al procediment en el termini màxim de deu mesos.

2. Transcorregut el termini màxim de deu mesos sense haver-se notificat resolució expressa, podrà entendre's desestimada la sol·licitud presentada.

Article 22. Contingut de l'autorització ambiental integrada.

1. L'autorització ambiental integrada tindrà el contingut mínim següent:

a) Els valors límit d'emissió basats en les millors tècniques disponibles, d'acord amb l'article 7, per a les substàncies contaminants, en particular per a les enumerades en l'annex 3, que puguen ser emeses per la instal·lació i, si és el cas, els paràmetres o les mesures tècniques equivalents que els completen o substituïsquen.

b) Les prescripcions que garantisquen, si és el cas, la protecció del sòl i de les aigües subterrànies.

c) Els procediments i els mètodes que s'hagen d'utilitzar per a la gestió dels residus generats per la instal·lació.

d) Les prescripcions que garantisquen, si és el cas, la minimització de la contaminació a llarga distància o transfronterera.

e) Els sistemes i els procediments per al tractament i el control de tota classe d'emissions i residus, amb especificació de la metodologia de mesurament, la seua freqüència i els procediments per a avaluar els mesuraments.

f) Les mesures relatives a les condicions d'exploració en situacions distintes de les normals que puguen afectar el medi ambient, com els casos de posada en marxa, fugues, fallades de funcionament, parades temporals o el tancament definitiu.

g) Qualsevol altra mesura o condició que establisca la legislació sectorial aplicable.

2. L'autorització ambiental integrada podrà incloure excepcions temporals dels valors límit d'emissió aplicables quan el titular de la instal·lació presente alguna de les mesures següents, que hauran de ser aprovades per l'Administració competent i s'hauran d'incloure en l'autorització ambiental integrada, formant part del seu contingut:

a) Un pla de rehabilitació que garantisca el compliment dels valors límit d'emissió en el termini màxim de sis mesos.

b) Un projecte que implique una reducció de la contaminació.

3. Quan per al compliment dels requisits de qualitat mediambiental, exigibles d'acord amb la legislació aplicable, siga necessari aplicar condicions més rigoroses que les que es puguen aconseguir per mitjà de l'ocupació de les millors tècniques disponibles, l'autorització ambiental integrada exigirà l'aplicació de condicions complementàries, sense perjudici d'altres mesures que puguen adoptar-se per a respectar les normes de qualitat mediambiental.

4. Per a les instal·lacions en què es realitzen algunes de les categories d'activitats incloses en l'epígraf 9.3 de l'annex 1 d'esta Llei, els òrgans competents hauran de tindre en compte, a l'hora de fixar les prescripcions sobre gestió i control dels residus en l'autorització ambiental integrada, les consideracions pràctiques específiques d'estes activitats, tenint en compte els costos i els avantatges de les mesures que s'hagen d'adoptar.

5. En el supòsit que preveu l'article 11.4, l'autorització ambiental integrada contindrà, a més, quan siga exigible:

a) La declaració d'impacte ambiental o altres figures d'avaluació ambiental que establisca la normativa que siga aplicable.

b) Les condicions preventives i de control necessàries en matèria d'accidents greus en què intervinguen substàncies perilloses d'acord amb el Reial Decret 1254/1999, de 16 de juliol, i la resta de normativa que siga aplicable.

Article 23. Notificació i publicitat.

1. L'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada notificarà la resolució als interessats, a l'Ajuntament on s'ubique la instal·lació, als distints òrgans que hagen emés informes vinculants i, si és el cas, a l'òrgan estatal competent per a atorgar les autoritzacions substantives que assenyalen l'article 11.2.a) d'esta Llei.

2. Les persones físiques o jurídiques tenen dret a accedir a les resolucions de les autoritzacions ambientals integrades, així com a les actualitzacions posteriors, de conformitat amb la legislació sobre accés a la informació en matèria de medi ambient.

3. Les Comunitats Autònomes donaran publicitat en els butlletins oficials respectius a les resolucions administratives per mitjà de les quals s'hagen atorgat o modificat les autoritzacions ambientals integrades.

Article 24. Impugnació.

1. Els interessats podran oposar-se als informes vinculants emesos en el procediment que regula esta Llei per mitjà de la impugnació de la resolució administrativa que pose fi al procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada, sense perjudici del que estableix l'article 107.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, per als casos en què els citats informes vinculants impedisquen l'atorgament d'esta autorització.

2. Quan la impugnació, en via administrativa, de la resolució que pose fi al procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada afecte les condicions que estableixen els informes vinculants, l'òrgan de la Comunitat Autònoma competent per a resoldre el recurs el traslladarà als òrgans que els hagen emés, a fi que estos, si ho consideren oportú, presenten alegacions en el termini de quinze dies. Si s'emeten dins del termini, les alegacions seran vinculants per a la resolució del recurs.

3. Si en el recurs contenciós administratiu que es pugui interposar contra la resolució que pose fi a la via administrativa es deduïxen pretensions relatives als informes preceptius i vinculants, l'Administració que els haja emés tindrà la consideració de codemandada, d'acord amb el que estableix la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 25. Renovació de l'autorització ambiental integrada.

1. L'autorització ambiental integrada, amb totes les seues condicions, incloses les relatives a abocaments al domini públic hidràulic i marítim terrestre, des de terra fins al mar, s'atorgarà per un termini màxim de huit anys, transcorregut els quals haurà de ser renovada i, si és el cas, actualitzada per períodes successius.

2. Amb una antelació mínima de deu mesos abans del venciment del termini de vigència de l'autorització

ambiental integrada, el titular haurà de sol·licitar-ne la renovació, que es tramitarà per un procediment simplificat que s'establirà reglamentàriament.

3. Si, una vegada acabat el termini de vigència de l'autorització ambiental integrada, l'òrgan competent per a atorgar-la no ha dictat resolució expressa sobre la sol·licitud de renovació a què es referix l'apartat anterior, esta es considerarà estimada i, com a conseqüència, renovada l'autorització ambiental integrada en les mateixes condicions.

Article 26. *Modificació de l'autorització ambiental integrada.*

1. En tot cas, l'autorització ambiental integrada podrà ser modificada d'ofici quan:

a) La contaminació produïda per la instal·lació faça convenient la revisió dels valors límit d'emissió imposats o l'adopció d'altres nous.

b) Siga possible reduir significativament les emissions sense imposar costos excessius a conseqüència de canvis importants en les millors tècniques disponibles.

c) La seguretat de funcionament del procés o activitat faça necessari utilitzar altres tècniques.

d) L'organisme de conca, d'acord amb el que estableix la legislació d'aigües, considere que hi ha circumstàncies que justifiquen la revisió o la modificació de l'autorització ambiental integrada quant a abocaments al domini públic hidràulic de conques intercomunitàries. En este supòsit, l'organisme de conca requerirà, per mitjà d'informe vinculant, a l'òrgan competent per a atorgar l'autorització ambiental integrada, a fi que iniciï el procediment de modificació en un termini màxim de vint dies.

e) Així ho exigisca la legislació sectorial que siga aplicable a la instal·lació.

2. La modificació a què es referix l'apartat anterior no donarà dret a indemnització i es tramitarà per un procediment simplificat que s'establirà reglamentàriament.

Article 27. *Activitats amb efectes transfronterers.*

1. En el cas que l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma considere que el funcionament de la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada pot tindre efectes ambientals negatius i significatius en un altre Estat membre de la Unió Europea, o quan així ho considere un altre Estat membre, es remetrà una còpia de la sol·licitud a este Estat, perquè es puguin formular les alegacions que es consideren oportunes, abans que es dicte resolució definitiva. Igualment, es remetrà a l'Estat membre afectat la resolució que finalment s'adopti, en relació amb la sol·licitud d'autorització ambiental integrada.

2. A l'efecte del que preveu l'apartat anterior, l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma es relacionarà amb l'Estat membre potencialment afectat a través del Ministeri d'Assumptes Exteriors.

CAPÍTOL III

Coordinació amb altres mecanismes d'intervenció ambiental

Article 28. *Coordinació amb el procediment d'avaluació d'impacte ambiental.*

Quan corresponga a l'òrgan ambiental de l'Administració General de l'Estat la formulació de la declaració d'impacte ambiental, d'acord amb el que estableix el Reial Decret Legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'Avalua-

ció d'Impacte Ambiental, i la normativa de desplegament, no podrà atorgar-se l'autorització ambiental integrada ni, si és el cas, les autoritzacions substantives de les indústries que assenyala l'article 3.b), sense que prèviament s'haja dictat esta declaració.

A estos efectes, l'òrgan ambiental estatal, tan prompte com haja formulat la declaració d'impacte ambiental o després de la resolució pel Consell de Ministres de discrepàncies amb l'òrgan competent per a concedir l'autorització substantiva, remetrà una còpia d'esta a l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma i, si és el cas, a l'òrgan estatal per a atorgar les autoritzacions substantives que assenyala l'article 3.b), que hauran d'incorporar el seu condicionat al contingut de l'autorització ambiental integrada, així com al de les autoritzacions substantives que siguen exigibles.

Article 29. *Coordinació amb el règim aplicable en matèria d'activitats classificades.*

1. El procediment per a l'atorgament de l'autorització ambiental integrada substituirà el procediment per a l'atorgament de la llicència municipal d'activitats classificades que regula el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Activitats Molestes, Insalubres, Nocives i Perilloses, excepte pel que fa a la resolució definitiva de l'autoritat municipal. A estos efectes, l'autorització ambiental integrada serà, si és el cas, vinculant per a l'autoritat municipal quan implique la denegació de llicències o la imposició de mesures correctores, així com pel que fa a tots els aspectes mediambientals que arreu l'article 22.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudi de les normes autonòmiques sobre activitats classificades que, si és el cas, siguen aplicables.

TÍTOL IV

Disciplina ambiental

Article 30. *Control i inspecció.*

1. Les Comunitats Autònomes seran les competents per a adoptar les mesures de control i d'inspecció necessàries per a garantir el compliment d'esta Llei, sense perjudi de la competència estatal en esta matèria respecte dels abocaments a conques intercomunitàries.

2. Els resultats de les actuacions de control i d'inspecció hauran de posar-se a disposició del públic, sense més limitacions que les que estableix la legislació sobre el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

Article 31. *Infraccions.*

1. Sense perjudi de les infraccions que, si és el cas, estableixca la legislació sectorial i de les que puguin establir les Comunitats Autònomes, les infraccions en matèria de prevenció i control integrats de la contaminació es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) Exercir l'activitat o dur a terme una modificació substancial d'esta sense l'autorització ambiental integrada preceptiva, sempre que s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

b) Incomplir les condicions que estableix l'autorització ambiental integrada, sempre que s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

c) Incomplir les obligacions derivades de les mesures provisionals que preveu l'article 35 d'esta Llei.

d) Exercir l'activitat incomplint les obligacions que fixen les disposicions que hagen establert l'exigència de notificació i registre per part de les Comunitats Autònomes, d'acord amb la disposició final quinta, sempre que s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

3. Són infraccions greus:

a) Exercir l'activitat o dur a terme una modificació substancial d'esta sense l'autorització ambiental integrada preceptiva, sense que s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o sense que s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

b) Incomplir les condicions que establix l'autorització ambiental integrada, sense que s'haja produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o sense que s'haja posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

c) Ocultar o alterar maliciosament la informació exigida en els procediments que regula esta Llei.

d) Transmetre la titularitat de l'autorització ambiental integrada sense comunicar-ho a l'òrgan competent per a atorgar-la.

e) No comunicar a l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma les modificacions realitzades en la instal·lació, sempre que no tinguen el caràcter de substancials.

f) No informar immediatament l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma de qualsevol incident o accident que afecte de manera significativa el medi ambient.

g) Impedir, retardar o obstruir l'activitat d'inspecció o control.

h) Exercir l'activitat incomplint les obligacions que fixen les disposicions que hagen establert l'exigència de notificació i registre per part de les Comunitats Autònomes, d'acord amb la disposició final quinta, sempre que s'haja produït un dany o deteriorament per al medi ambient o s'haja posat en perill la seguretat o la salut de les persones, que en cap dels dos casos tinga la consideració de greu.

4. Són infraccions lleus:

a) No realitzar les notificacions preceptives a les Administracions públiques, en els supòsits que regula la disposició final quinta, sense que s'haja produït cap tipus de dany o deteriorament per al medi ambient ni s'haja posat en perill la seguretat o la salut de les persones.

b) L'incompliment de les prescripcions que establixen esta Llei o les normes aprovades d'acord amb esta, quan no estiga tipificat com a infracció molt greu o greu.

Article 32. Sancions.

1. Les infraccions tipificades en l'article anterior podran donar lloc a la imposició de totes o algunes de les sancions següents:

a) En el cas d'infracció molt greu:

Multa des de 200.001 fins a 2.000.000 d'euros.

Clausura definitiva, total o parcial, de les instal·lacions.

Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc.

Inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període no inferior a un any ni superior a dos.

Revocació de l'autorització o suspensió d'esta per un temps no inferior a un any ni superior a cinc.

Publicació, a través dels mitjans que es consideren oportuns, de les sancions imposades, una vegada que

estes hagen adquirit fermesa en via administrativa o, si és el cas, jurisdiccional, així com els noms, cognoms o denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole i la naturalesa de les infraccions.

b) En el cas d'infracció greu:

Multa des de 20.001 fins a 200.000 euros.

Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

Inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període màxim d'un any.

Revocació de l'autorització o suspensió d'esta per un període màxim d'un any.

c) En el cas d'infracció lleu:

Multa de fins a 20.000 euros.

2. Quan la quantia de la multa siga inferior al benefici obtingut per la comissió de la infracció, la sanció serà augmentada, com a mínim, fins al doble de l'import en què s'haja beneficiat l'infractor.

Article 33. Graduació de les sancions.

En la imposició de les sancions s'haurà d'observar la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, i es consideraran especialment els criteris següents per a la graduació de la sanció:

a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.

b) Els danys causats al medi ambient o a la salut de les persones o el perill creat per a la seguretat d'estes.

c) La reincidència per comissió de més d'una infracció tipificada en esta Llei quan així haja sigut declarat per resolució ferma.

d) El benefici obtingut per la comissió de la infracció.

Article 34. Concurrència de sancions.

Quan per uns mateixos fets i fonaments jurídics, l'infractor pugua ser sancionat d'acord amb esta Llei i amb una altra o unes altres lleis que siguen aplicables, de les possibles sancions se li imposarà la més greu.

Article 35. Mesures de caràcter provisional.

1. Quan s'haja iniciat un procediment sancionador, l'òrgan competent per a imposar la sanció podrà acordar, entre altres, alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedisquen la continuïtat en la producció del risc o del dany.

b) Precintat d'aparells o equips.

c) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions.

d) Parada de les instal·lacions.

e) Suspensió temporal de l'autorització per a l'exercici de l'activitat.

2. Les mesures que assenyala l'apartat anterior podran ser acordades abans d'iniciar el procediment administratiu sancionador, en les condicions que establix l'article 72.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 36. Obligació de reposar i multes coercitives.

1. Sense perjudi de la sanció penal o administrativa que s'imposa, l'infractor estarà obligat a la reposició o

la restauració de les coses a l'estat anterior a la infracció comesa, així com, si és el cas, a pagar la indemnització corresponent pels danys i els perjudicats causats. La indemnització pels danys i els perjudicats causats a les Administracions públiques es determinarà i es recaptarà en via administrativa.

2. Quan l'infractor no complisca l'obligació de reposició o restauració que estableix l'apartat anterior, l'òrgan competent podrà acordar la imposició de multes coercitives la quantia de les quals no superarà un terç de la multa prevista per al tipus d'infracció comesa.

Disposició addicional primera. *Col·laboració amb les Comunitats Autònomes.*

A l'efecte del que preveu l'article 28 d'esta Llei, en els supòsits en què corresponga emetre la declaració d'impacte ambiental a l'Administració General de l'Estat, s'arbitraran fórmules de col·laboració amb les Comunitats Autònomes per a la coordinació del procediment d'avaluació d'impacte ambiental amb el de l'autorització ambiental integrada.

Disposició addicional segona. *Règim sancionador relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó.*

L'incompliment del que disposa el Reglament (CE) 2037/2000, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny, sobre les substàncies que esgoten la capa d'ozó, serà sancionat d'acord amb el règim que estableix la Llei Orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de Repressió del Contraban.

Disposició transitòria primera. *Règim aplicable a les instal·lacions existents.*

Els titulars de les instal·lacions existents, definides en l'article 3.d) d'esta Llei, s'hi hauran d'adaptar abans del 30 d'octubre del 2007, data en què hauran de comptar amb l'autorització ambiental integrada pertinent.

A estos efectes, si la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada es presenta abans del dia 1 de gener del 2007 i l'òrgan competent per a atorgar-la no ha dictat resolució expressa sobre esta abans de la data assenyalada en el paràgraf anterior, les instal·lacions existents podran continuar en funcionament de forma provisional fins que es dicte esta resolució, sempre que complisquen tots els requisits de caràcter ambiental que exigeix la normativa sectorial aplicable.

Disposició transitòria segona. *Procediments en curs.*

Als procediments d'autorització ja iniciats abans de l'entrada en vigor d'esta Llei no se'ls aplicarà i s'hauran de regir per la legislació aplicable, en els termes que estableix l'article 3.d).

En estos casos, i sense perjudicats del règim que preveu esta Llei per a les modificacions substancials, una vegada atorgades les autoritzacions seran renovades en els terminis que preveu la legislació sectorial aplicable i en tot cas, al cap de huit anys, complint el que estableix esta Llei per a les instal·lacions existents.

Disposició derogatòria única. *Incidència en la legislació sectorial sobre concessió de determinades autoritzacions ambientals.*

1. Queden derogades totes les disposicions que contravenen o s'oposen al que estableix esta Llei.

2. En particular, es deroga, respecte de les activitats industrials incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta

Llei, les prescripcions que estableix la legislació sectorial que se cita a continuació, en relació amb els procediments de sol·licitud, concessió, revisió i compliment de les autoritzacions ambientals següents:

Autoritzacions de producció i gestió de residus regulades en la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus.

Autoritzacions d'incineració de residus municipals regulades en el Reial Decret 1088/1992, d'11 de setembre, pel qual s'establixen noves normes sobre la limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions d'incineració de residus municipals.

Autoritzacions d'incineració de residus perillosos regulades en el Reial Decret 1217/1997, de 18 de juliol, relatiu a la incineració de residus perillosos i de modificació del Reial Decret 1088/1992.

Autoritzacions d'abocaments a les aigües continentals de conques intracomunitàries, regulades en el text refós de la Llei d'Aigües, aprovat per mitjà de Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

Autoritzacions d'abocaments al domini públic marítim terrestre, des de terra fins al mar, regulades en la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes.

Autoritzacions i informes vinculants en matèria de contaminació atmosfèrica regulades en la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de Protecció de l'Entorn Atmosfèric i en les normes de desplegament d'esta.

S'exceptuen de la derogació que estableix este apartat, els preceptes d'esta Llei que regulen l'exigència de requisits establits en la legislació sectorial aplicable, en particular els que regulen els articles 5.b), 12.1.c), 12.1.e), 19.3, 22.1.g), 26.1.d), 26.1.e) i 31.

3. Igualment, a l'entrada en vigor d'esta Llei queden derogades les excepcions que preveuen l'article 2 de l'Orde de 12 de novembre del 1987, sobre normes d'emissió, objectius de qualitat i mètodes de mesurament de referència relatiu a determinades substàncies nocives o perilloses contingudes en els abocaments d'aigües residuals, i l'article 4 del Reial Decret 258/1989, de 10 de març, pel qual s'establix la normativa general sobre abocaments de substàncies perilloses des de terra fins al mar.

4. Queda derogada la Llei 4/1998, de 3 de març, per la qual s'establix el règim sancionador que preveu el Reglament (CE) 3093/1994, del Consell, de 15 de desembre, relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó.

Disposició final primera. *Adequació al règim que estableix el text refós de la Llei d'Aigües, aprovat per mitjà de Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

1. El procediment que preveu esta Llei per a l'autorització dels abocaments realitzats per les activitats que preveu l'annex 1 al domini públic hidràulic de conques intercomunitàries, no modifica el règim econòmic financer que preveu la legislació d'aigües ni la resta de competències que corresponen a l'Administració General de l'Estat en matèria de protecció del domini públic hidràulic. En particular, no s'alteren les competències relatives a vigilància i inspecció ni la potestat sancionadora.

2. En el supòsit que preveu l'article 19.3 d'esta Llei, l'organisme de conca corresponent liquidarà el cànon de control d'abocaments d'acord amb les condicions que conté l'autorització ambiental integrada que, a estos efectes, haurà de ser posada a disposició d'aquell per l'òrgan autonòmic competent per a atorgar-la.

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat per mitjà de Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

1. S'afegir el paràgraf següent a l'article 105.2.a) del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat per mitjà de Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol:

«Quan l'autorització d'abocament en conques intercomunitàries s'haja integrat en l'autorització ambiental integrada, l'organisme de conca comunicarà la revocació per mitjà de l'emissió d'un informe preceptiu i vinculant a la Comunitat Autònoma competent, a l'efecte del seu compliment.»

2. S'afegir una disposició addicional desena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional desena. *Abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries.*

L'autorització d'abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries de les activitats incloses en l'annex 1 de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació s'inclourà en l'autorització ambiental integrada que regula esta Llei, als efectes de la qual el pronunciament de l'organisme de conca sobre l'atorgament de l'autorització se substituirà pels informes vinculants que regulen la citada Llei i la normativa de desplegament d'esta.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus.*

S'afegir el paràgraf següent en l'apartat 2 de l'article 13 de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus:

«S'exceptuen del que estableix este apartat les activitats d'eliminació, per mitjà de depòsit en abocador, de residus urbans realitzades pels ens locals i incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació, que estaran sotmeses a l'autorització ambiental integrada que esta regula.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.*

El primer paràgraf de l'apartat a) de l'article 12.1 de la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, queda redactat de la manera següent:

«Amb multa de fins a 30.000 euros, en el cas d'infraccions lleus, i amb multa de 30.001 a 1.200.000 euros, en el cas d'infraccions greus.»

Disposició final cinquena. *Altres activitats distintes de les de l'annex 1.*

El Govern, sense perjudici de les normes addicionals de protecció que dicten les Comunitats Autònomes, podrà establir que determinades categories d'activitats distintes de les enumerades en l'annex 1 queden sotmeses a notificació i registre per part de la Comunitat Autònoma competent. En este cas, les normes que establisquen l'exigència anterior determinaran també els requisits a què haurà d'ajustar-se el funcionament d'estes activitats i si es produïxen incompliments per part dels titulars s'aplicarà el règim sancionador que estableix esta Llei, a excepció dels preceptes relatius a l'exigència de l'autorització ambiental integrada.

Disposició final sexta. *Fonament constitucional.*

Esta Llei té la consideració de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient d'acord amb el que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució.

Disposició final setètima. *Desplegament reglamentari.*

1. Es faculta el Govern per al desplegament reglamentari d'esta Llei dins de l'àmbit de les seues competències i, en particular, per a modificar-ne els annexos amb la finalitat d'adaptar-los a les modificacions que, si és el cas, siguen introduïdes per la normativa comunitària.

2. El Govern, per mitjà de Reial Decret, podrà actualitzar la quantia de les multes que estableix l'article 32 d'esta Llei.

Disposició final octava. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 1 de juliol del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX 1

Categories d'activitats i instal·lacions que preveu l'article 2

Nota: els valors llindars mencionats en cada una de les activitats que figuren en la taula següent es referixen, amb caràcter general, a capacitats de producció o a rendiments. Si un mateix titular realitza diverses activitats de la mateixa categoria en la mateixa instal·lació o emplaçament, se sumaran les capacitats d'estes activitats.

1. Instal·lacions de combustió.

1.1 Instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica de combustió superior a 50 MW:

a) Instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim ordinari o en règim especial, en les quals es produïssa la combustió de combustibles fòssils, residus o biomassa.

b) Instal·lacions de cogeneració, calderes, forns, generadors de vapor o qualsevol altre equipament o instal·lació de combustió existent en una indústria, siga o no siga esta la seua activitat principal.

1.2 Refineries de petroli i gas:

a) Instal·lacions per al refinament de petroli o de cru de petroli.

b) Instal·lacions per a la producció de gas combustible distint del gas natural i gasos líquuats del petroli.

1.3 Coqueries.

1.4 Instal·lacions de gasificació i liqüefacció de carbó.

2. Producció i transformació de metalls.

2.1 Instal·lacions de calcinació o sinterització de minerals metàl·lics inclòs el mineral sulfurós.

2.2 Instal·lacions per a la producció de fosa o d'acers bruts (fusió primària o secundària), incloses les instal·la-

cions corresponents de fosa contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.

2.3 Instal·lacions per a la transformació de metalls ferrosos:

a) Laminat en calent amb una capacitat superior a 20 tones d'acer brut per hora.

b) Forjat amb martells l'energia d'impacte dels quals siga superior a 50 quilojoules per martell i quan la potència tèrmica utilitzada siga superior a 20 MW.

c) Aplicació de capes de protecció de metall fos amb una capacitat de tractament de més de 2 tones d'acer brut per hora.

2.4 Fonerries de metalls ferrosos amb una capacitat de producció de més de 20 tones per dia.

2.5 Instal·lacions:

a) Per a la producció de metalls en brut no ferrosos a partir de minerals, de concentrats o de matèries primeres secundàries per mitjà de procediments metallúrgics, químics o electrolítics.

b) Per a la fusió de metalls no ferrosos, inclòs l'aliatge, així com els productes de recuperació (refinat, modelat en fosa) amb una capacitat de fusió de més de 4 tones per al plom i el cadmi o 20 tones per a tots els altres metalls, per dia.

2.6 Instal·lacions per al tractament de superfície de metalls i materials plàstics per procediment electrolític o químic, quan el volum de les cubetes o de les línies completes destinades al tractament emprades siga superior a 30 m.

3. Indústries minerals.

3.1 Instal·lacions de fabricació de ciment i/o clíinker en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries, o de calç en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia, o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia.

3.2 Instal·lacions per a l'obtenció d'amiant i per a la fabricació de productes a base d'amiant.

3.3 Instal·lacions per a la fabricació de vidre inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.

3.4 Instal·lacions per a la fosa de materials minerals, inclosa la fabricació de fibres minerals amb una capacitat de fosa superior a 20 tones per dia.

3.5 Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics per mitjà d'enfornada, en particular teules, rajoles, refractaris, taulellets o productes ceràmics ornamentals o d'ús domèstic, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia, i/o una capacitat d'enfornada de més de 4 m³ i de més de 300 kg/m de densitat de càrrega per forn.

4. Indústries químiques.

La fabricació, als efectes de les categories d'activitats d'esta Llei, designa la fabricació a escala industrial, per mitjà de transformació química dels productes o grups de productes mencionats en els epígrafs 4.1 a 4.6.

4.1 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics orgànics de base, en particular:

a) Hidrocarburs simples (lineals o cíclics, saturats o insaturats, alifàtics o aromàtics).

b) Hidrocarburs oxigenats, com ara alcohols, aldehids, cetones, àcids orgànics, èsters, acetats, èters, peròxids, resines, epòxids.

c) Hidrocarburs sulfurats.

d) Hidrocarburs nitrogenats, en particular, amines, amides, composts nitrosos, nítrics o nitrats, nitrils, cianats i isocianats.

e) Hidrocarburs fosfòrics.

f) Hidrocarburs halogenats.

g) Composts orgànics metàl·lics.

h) Matèries plàstiques de base (polímers, fibres sintètiques, fibres a base de cel·lulosa).

i) Cautxús sintètics.

j) Colorants i pigments.

k) Tensioactius i agents de superfície.

4.2 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics inorgànics de base, com:

a) Gasos i, en particular, l'amoniac, el clor o el clorur d'hidrogen, el fluor o fluorur d'hidrogen, els òxids de carboni, els composts de sofre, els òxids de nitrogen, l'hidrogen, el diòxid de sofre, el diclorur de carbonil.

b) Àcids i, en particular, l'àcid cròmic, l'àcid fluorhídric, l'àcid fosfòric, l'àcid nítric, l'àcid clorhídric, l'àcid sulfúric, l'àcid sulfúric fumant, els àcids sulfurats.

c) Bases i, en particular, l'hidròxid d'amoni, l'hidròxid potàssic, l'hidròxid sòdic.

d) Sals com el clorur d'amoni, el clorat potàssic, el carbonat potàssic (potassa), el carbonat sòdic (sosa), els perborats, el nitrat argèntic.

e) No metalls, òxids metàl·lics o altres composts inorgànics com el carbur de calci, el silici, el carbur de silici.

4.3 Instal·lacions químiques per a la fabricació de fertilitzants a base de fòsfor, de nitrogen o de potassi (fertilitzants simples o composts).

4.4 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes de base fitofarmacèutics i de biocides.

4.5 Instal·lacions químiques que utilitzen un procediment químic o biològic per a la fabricació de medicaments de base.

4.6 Instal·lacions químiques per a la fabricació d'exposius.

5. Gestió de residus.

S'exclouen de l'enumeració següent les activitats i les instal·lacions en què, si és el cas, siga aplicable el que establix l'article 14 de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus.

5.1 Instal·lacions per a la valoració de residus peril·losos, inclosa la gestió d'olis usats, o per a l'eliminació d'estos residus en llocs distints dels abocadors, d'una capacitat de més de 10 tones per dia.

5.2 Instal·lacions per a la incineració dels residus municipals, d'una capacitat de més de 3 tones per hora.

5.3 Instal·lacions per a l'eliminació dels residus no peril·losos, en llocs distints dels abocadors, amb una capacitat de més de 50 tones per dia.

5.4 Abocadors de tota classe de residus que reben més de 10 tones per dia o que tinguen una capacitat total de més de 25.000 tones, excloent-ne els abocadors de residus inerts.

6. Indústria del paper i cartó.

6.1 Instal·lacions industrials destinades a la fabricació de:

a) Pasta de paper a partir de fusta o d'altres matèries fibroses.

b) Paper i cartó amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.

6.2 Instal·lacions de producció i tractament de cel·lulosa amb una capacitat de producció superior a 20 tones diàries.

7. Indústria tèxtil.

7.1 Instal·lacions per al tractament previ (operacions de llavada, blanqueig, mercerització) o per al tint de fibres o productes tèxtils quan la capacitat de tractament supere les 10 tones diàries.

8. Indústria del cuir.

8.1 Instal·lacions per a l'adobament de cuirs quan la capacitat de tractament supere les 12 tones de productes acabats per dia.

9. Indústries agroalimentàries i explotacions ramaderes.

9.1 Instal·lacions per a:

a) Escorxadors amb una capacitat de producció de canals superior a 50 tones/dia.

b) Tractament i transformació destinats a la fabricació de productes alimentaris a partir de:

b.1) Matèria primera animal (que no siga la llet) d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 75 tones/dia.

b.2) Matèria primera vegetal d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 300 tones/dia (valor mitjà trimestral).

c) Tractament i transformació de la llet, amb una quantitat de llet rebuda superior a 200 tones per dia (valor mitjà anual).

9.2 Instal·lacions per a l'eliminació o l'aprofitament de canals o rebutjos d'animals amb una capacitat de tractament superior a 10 tones/dia.

9.3 Instal·lacions destinades a la cria intensiva d'aus de corral o de porcs que disposen de més de:

a) 40.000 emplaçaments si es tracta de gallines ponedores o del nombre equivalent per a altres orientacions productives d'aus.

b) 2.000 emplaçaments per a porcs de cria (de més de 30 Kg).

c) 750 emplaçaments per a porques.

10. Consum de dissolvents orgànics.

10.1 Instal·lacions per al tractament de superfícies de materials, d'objectes o de productes amb utilització de dissolvents orgànics, en particular per a aprestar-los, estampar-los, revestir-los i desgreixar-los, impermeabilitzar-los, apegar-los, lacar-los, netejar-los o impregnar-los, amb una capacitat de consum de més de 150 Kg de dissolvent per hora o més de 200 tones/any.

11. Indústria del carboni.

11.1 Instal·lacions per a la fabricació de carboni sintetitzat o electrografit per combustió o grafitació.

lloses contingudes en l'abocament d'aigües residuals, desplegada per les Ordes de 13 de març del 1989 i de 28 de juny del 1991, i modificada per l'Orde de 25 de maig del 1992.

5. Reial Decret 258/1989, de 10 de març, pel qual s'estableix la normativa general sobre abocaments de substàncies perilloses des de terra fins al mar desplegat per l'Orde de 31 d'octubre del 1989, per la qual s'estableixen normes d'emissió, objectius de qualitat, mètodes de mesura de referència i procediments de control relatius a determinades substàncies perilloses contingudes en els abocaments des de terra fins al mar modificada per l'Orde de 9 de maig del 1991 i desplegada per l'Orde de 28 d'octubre del 1992 (del 2 al 6 i el 12).

6. Reial Decret 1088/1992, d'11 de setembre, pel qual s'estableixen noves normes sobre la limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions d'incineració de residus municipals.

7. Reial Decret 1217/1997, de 18 de juliol, relatiu a la incineració de residus perillosos i de modificació del Reial Decret 1088/1992.

8. Orde de 18 d'abril del 1991, per la qual s'estableixen normes per a reduir la contaminació produïda pels residus de les indústries del diòxid de titani.

9. Reial Decret 646/1991, de 22 d'abril, per la qual s'estableixen noves normes sobre la limitació en les emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, modificat pel Reial Decret 1800/1995, de 3 de novembre, i desplegat per l'Orde de 26 de desembre del 1995.

10. Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus.

11. Reial Decret 833/1988, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei 20/1986, bàsica de residus tòxics i perillosos, modificat pel Reial Decret 952/1997, de 20 de juny, en allò que no ha derogat la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus.

12. Orde de 28 de febrer del 1989, sobre gestió dels olis usats, modificada per Orde de 13 de juny del 1990.

13. Llei 38/1972, de 22 de desembre, de Protecció del Medi Ambient Atmosfèric.

14. Decret 833/1975, de 6 de febrer, que desplega la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de Protecció del Medi Ambient Atmosfèric, modificat parcialment pel Reial Decret 1613/1985, de l'1 d'agost, pel qual s'estableixen noves normes de qualitat de l'aire pel que fa a contaminació per diòxid de sofre i partícules, i el Reial Decret 717/1987, de 27 de maig, pel qual s'estableixen noves normes de qualitat de l'aire pel que fa a contaminació per diòxid de nitrogen i plom.

15. Normativa sobre limitació d'emissions de composts orgànics volàtils degudes a l'ús de dissolvents en determinades activitats i instal·lacions industrials.

16. Totes les normes aplicables que modifiquen o despleguen la normativa anterior.

ANNEX 2

Normes que preveu l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei

1. Reial Decret 108/1991, de l'1 de febrer, sobre la prevenció i reducció de la contaminació del medi ambient produïda per l'amiant.

2. Llei d'Aigües, text refós aprovat per mitjà de Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

3. Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de domini públic hidràulic.

4. Orde de 12 de novembre del 1987, del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, sobre normes d'emissió, objectius de qualitat i mètodes de mesurament de referència relatius a determinades substàncies nocives o peri-

ANNEX 3

Llista de les principals substàncies contaminants que es tindran obligatòriament en consideració si són pertinents per a fixar valors límit d'emissions

Atmosfera:

1. Òxid de sofre i altres composts de sofre.
2. Òxid de nitrogen i altres composts de nitrogen.
3. Monòxid de carboni.
4. Compostos orgànics volàtils.
5. Metalls i els seus composts.
6. Pols.
7. Amiant (partícules en suspensió, fibres).
8. Clor i els seus composts.

9. Fluor i els seus composts.
10. Arsènic i els seus composts.
11. Cianurs.
12. Substàncies i preparats respecte dels quals s'ha demostrat que posseïxen propietats cancerígenes, mutàgenes o puguen afectar la reproducció a través de l'aire.
13. Policlorodibenzodioxina i policlorodibenzofurans.

Aigua:

1. Composts organohalogenats i substàncies que puguen donar origen a composts d'esta classe en el medi aquàtic.
2. Composts organofosforats.
3. Composts organoestànics.
4. Substàncies i preparats respecte dels quals s'ha demostrat que tenen propietats cancerígenes, mutàgenes o que puguen afectar la reproducció en el medi aquàtic o via el medi aquàtic.
5. Hidrocarburs persistents i substàncies orgàniques tòxiques persistents i bioacumulables.
6. Cianurs.
7. Metalls i els seus composts.
8. Arsènic i els seus composts.
9. Biocides i productes fitosanitaris.
10. Matèries en suspensió.
11. Substàncies que contribueixen a l'eutrofització (en particular nitrats i fosfats).
12. Substàncies que exercixen una influència desfavorable sobre el balanç d'oxigen (i computables per mitjà de paràmetres com ara DBO, DQO).

ANNEX 4

Aspectes que s'han de tindre en compte amb caràcter general o en un supòsit particular quan es determinen les millors tècniques disponibles definides en l'article 3.ñ), tenint en compte els costos i els avantatges que poden derivar d'una acció i els principis de precaució i prevenció

1. Ús de tècniques que produïsquen pocs residus.
2. Ús de substàncies menys perilloses.
3. Desenrotllament de les tècniques de recuperació i reciclat de substàncies generades i utilitzades en el procés, i dels residus quan procedisca.
4. Processos, instal·lacions o mètode de funcionament comparables que hagen donat proves positives a escala industrial.
5. Avanços tècnics i evolució dels coneixements científics.
6. Caràcter, efectes i volum de les emissions de què es tracte.
7. Dates d'entrada en funcionament de les instal·lacions noves o existents.
8. Termini que requereix la instauració d'una tècnica disponible millor.
9. Consum i naturalesa de les matèries primeres (inclosa l'aigua) utilitzada en procediments d'eficàcia energètica.
10. Necessitat de previndre o reduir al mínim l'impacte global de les emissions i dels riscos en el medi ambient.
11. Necessitat de previndre qualsevol risc d'accident o de reduir-ne les conseqüències per al medi ambient.
12. Informació publicada per la Comissió, en virtut de l'apartat 2 de l'article 16 de la Directiva 96/61/CE, del Consell, de 24 de setembre, relativa a la prevenció i al control integrats de la contaminació, o per organitzacions internacionals.

12996 *LLEI 17/2002, d'1 de juliol, del règim de cessió de tributs de l'Estat a la Generalitat de Catalunya i de fixació de l'abast i les condicions d'esta cessió. («BOE» 157, de 2-7-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Constitució Espanyola disposa, en l'article 156.1, que les Comunitats Autònomes gaudiran d'autonomia financera per al desplegament i l'execució de les seues competències, d'acord amb els principis de coordinació amb la Hisenda estatal i de solidaritat entre tots els espanyols; és a dir, reconeix la necessitat que estos ens territorials comptem amb recursos propis per a fer efectives les seues competències respectives com a conseqüència de la mateixa configuració de l'Estat de les autonomies. Així, entre els recursos abans citats, es troben els impostos cedits totalment o parcialment per l'Estat com, expressament, arreplega l'article 157.1.a) del text constitucional; amb el mandat, a més, d'una regulació, per mitjà de llei orgànica, de l'exercici de les competències que arreplega l'apartat 1 de l'article 157 citat.

Constituïx, per tant, la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes (LOFCA)—recentment modificada per la Llei Orgànica 7/2001, de 27 de desembre, de modificació de la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes—, el marc orgànic general pel qual ha de regir-se el règim de cessió de tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes. En la modificació efectuada en la LOFCA s'ha incorporat un nou catàleg de tributs susceptibles de cessió que, si bé no produïx variació respecte als tributs ja cedits, sí que produïx, no obstant, una innovació important ja que retira les referències genèriques a la «imposició general sobre les vendes en la seua fase detallista» i a «els impostos sobre consums específics en la seua fase detallista, excepte els recaptats per mitjà de monopolis fiscals»; catàleg en què ja figura el nou Impost sobre les Vendes Detallistes de Determinats Hidrocarburs. D'esta manera la LOFCA ha incorporat l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 27 de juliol del 2001, que ha aprovat un nou sistema de finançament autonòmic que incidix substancialment en el règim general de cessió de tributs.

A més, este marc orgànic general s'ha completat amb la promulgació de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les Comunitats Autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia, i deroga les vigents fins ara, la Llei 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes—expressament aplicable a les Comunitats Autònomes d'Andalusia, Extremadura i Castella-la Manxa—, i la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les Comunitats Autònomes i de mesures fiscals complementàries, però esta derogació quedarà sense efecte per a les Comunitats Autònomes que no complisquen els requisits del nou model de finançament autonòmic. Conseqüència de l'aprofundiment en el principi de corresponsabilitat fiscal, el sistema de cessió de tributs resulta afectat de tal manera que s'amplien les competències normatives de les Comunitats Autònomes en els Impostos cedits